

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Печатница „ИЗГРЪВЪ“. Телефонъ 55.

Редакторъ
ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ

Годишенъ абонаментъ 60 лева
Реклами по специална тарифа.

**ХУБАВО
ЗДРАВО
ЕВТЕНО**
предлага
Дъдо Мразъ

НАРОДНАТА ПРОСВѢТА ПРЕДЪ ОПАСНОСТЪ

Съ нѣколко забележки къмъ бюджета на министерството на народната просвѣта за 1933/34 уч. година се правятъ нѣкои съществени измѣнения въ постановката на учебното дѣло на страната. Онова, което на пръвъ погледъ изглежда да засѣга само сѣдбата на едно сѣсловие — учителството, въ сжичностъ е едно дѣло, което има много по-широки отражения и общонародно значение.

Съ новитѣ измѣнения на законна на народната просвѣта, за да се направятъ бюджетни икономии отъ 60—70 милиона, учебнитѣ стаи се претърпяватъ съ 50 до 60 ученици, а учителитѣ, при тая атмосфера, се задължаватъ да преподаватъ по 26 и 28 часа седмично. Директоритѣ на гимназитѣ и прогимназитѣ сжичо снатоварватъ съ 12, 16, 22 и 28 часа седмично.

Въ шумѣтъ за бюджетни съкращения и икономии, тия нагледъ дребни обстоятелства могатъ да се отминатъ безъ особено внимание. Обаче само оня, който сега частично има нѣкъде случай да ги изпита и който интимно е увлѣченъ въ сѣдбата на учебното дѣло, може съ достатъчна сериозностъ и тревога да обърне внимание на българското общество върху плачевната картина на утрешитѣ резултати въ образователната работа.

Чувството за дисциплина и образователнитѣ потници у нашитѣ ученици сжично извнмѣрно отпаднали подъ влиянието на много обстоятелства отъ общественитѣ ни животъ. При това положение и при крайно нехигиеничнитѣ условия въ „сарделенитѣ“ паралелки, всѣка елементарна изисканостъ въ педагогичната работа, идеални моменти, творческа повишеностъ, общуване между учителъ и учаци се, правилно оценяване, здравето и нервитѣ на ученици и учители — сжично подложени на основно разрушение. Това раз-

рушение, обаче, нѣма да спре до утрешитѣ превръщане на училището въ лѣдница, въ мѣста на безредие, и пакостно напрезната работа, на безрезултатно харчене на здрав лични и обществени сили и сръвства.

Икономитѣ въ бюджета на народната просвѣта се правятъ подъ натискъ на мнението, че нашето училище създава прекомеренъ брой, лабо подготовенъ за общественъ животъ интелигентенъ пролетариатъ. Обаче и за най-слабото умствено усилие е ясно, че съ въпроситѣ нови положения, тая опасностъ нараства десеторно ище се дължи преди всичко на снното качествено отпадане въ всичкитѣ страни на учебната работа. Тѣкмо въ момента, когао нашето училище има нужда отъ най-големо качествено и посвѣтно подобрене, то се постя въ условия, при които напно се разстройва като учебно-възпитателенъ институтъ, ктмо всѣка година ище изхвърля въ шествениитѣ редове съвсетъ недѣлни, рохави, недисциплинираничности. Какво ище бжде утреитѣ общество, което ище се гради върху манталитета и характера тия хора? Нима най-големата надежда за общественъ възходне е сложена тѣкмо въ очакванетъ за притока на нова превъзходна въ въ изнемошнлия общественъ санизмъ?

Не бива да се мисли, че разстроеноото положение не учебното дѣло и на говитѣ голѣми обществени резултати, могатъ да бждатъ самозремени и лесно отстранени. дна само такава учебна година достатъчна, при психологичнитѣ предположения и липса на здравкултурни традиции у нашия людъ, да бжде фатална за негово развитие. Новиятъ ударъ върху просвѣтното дѣло е една клка кибритъ върху разклатената сграда на националното ниреуспѣване.

Нека се внива!

Освободенитѣ отъ цѣль изпитъ ученички и ученици

За зрѣлостнитѣ изпити

Отъ понеделникъ, 12 т. м., въ девическата и мъжката гимназии ище се произведатъ изпититѣ на осмоласницитѣ—абитюренити.

Въ девическата гимназия отъ 85 ученички сжично освободени отъ цѣль зрѣлостенъ изпитъ ученичкитѣ Антонова Анка, Прозоровска Оля, Абаджиева Радка, Вучкова Юрданка, Булева Искра, Майеръ Адела, Леонова Софи, Колева Мара, Илиева Надежда, Грнчарова Блага, Биджиранова Луцка, Стойкова Правда, Сиромехова Лилана, Стаевска Ралица, Петрова Лиляна, Маринова Мара, Маркова Невѣна, Икономова Екатерина, Игнатова Йонка и Влаева Здравка.

Въ мъжката гимназия се допусчатъ до цѣль зрѣлостенъ изпитъ 102 ученика, а не се допусчатъ само двама. Освободени сжично отъ цѣль изпитъ ученицитѣ Маневъ Михаилъ, Жилевъ Любомиръ, Димитровъ Стоянъ, Бойчиновъ Парашкева, Калчевъ Петъръ, Лишевъ Стравимиръ, Попхристовъ Борисъ и Огняновъ Димитъръ.

Конгреснитѣ искания на говедовѣдцитѣ

Новиятъ управитѣ съветъ

Състоянитѣ се тѣзи дни въ Плъвенъ конгресъ на скотовѣдцитѣ въ България е взелъ резолюция, съ която настоява предъ м-вото на земледѣлието да отпусне премитѣ, опредѣлени за подложени на контрола крави; запазване на скотовѣднитѣ фондове; увеличаване броя на контролъ-асистентитѣ; редовното изплащане на премитѣ за отглеждане на бици и пр.

Централата занаяпредъ остава пакъ въ с. Дерманци, луковитско. Избранъ е новъ управителенъ съветъ въ съставъ: председателъ Маринъ Кръстевъ — с. Дерманци, секретаръ Ив. Найденовъ — с. Горско, членове Дяко Бенковски — Бежаново, Цветко Данковъ — Дамяново, Коста Д. Найденовъ — Хлъвене, М. Тановски — Ставерци и Хр. Дилковъ — Търнакъ.

въ ами-ядкитѣ, после избѣгаа въ родното си село Въбелъ и се самоубива.

Виждайки, че работата става сериозна

подпоручикъ Манчевъ, по нареждане на командира на дружината, влиза въ връзки съ фотографа Бързаковъ, представя му се за неговъ съдействици и по този начинъ успѣва да узнае, кой е организаторъ на комунистическата организация. Подпоручикъ Манчевъ се сприятелива съ подофцера Диловъ и отъ него научава имената на всички войници, които участвували въ конспирацията.

По-късно подпор. Манчевъ се запознава съ Божиновъ, който бил доставилъ нелегална комунистическа литература и го напжтилъ

къмъ центъра

на нелегалната организация въ София, съ който поради една тактическа грѣшка не можалъ да влѣзе въ връзка.

Следъ това организацията въ дружината била разкрита и членовѣтъ и направилъ пълни самопризнания.

На всички обвиняеми прокурора иска отъ 8 до 10 години строгъ тъмниченъ затворъ.

МАЛЪКЪ ФЕЙЛЕТОНЪ

Въ най-забравения градецъ

Гара Плъвенъ. Нѣколко вагона и старъ локомотивъ. 1225. Готово. Композираниятъ влакъ потегля за Сомовитѣ. Отъ тамъ съ параходъ или съ нѣкоя раздрусана каруца презъ сомовитскитѣ височини пристигатъ въ Никополъ.

Никакво оживлѣние. Само тукъ-тамъ нѣкои разлигавенъ пестъ. Дето се казва, спи на 14!

Дунавътъ тихо и небрежно се разлива край разрошения брѣгъ на градеца, сегисъ-тогисъ смущаванъ отъ сирената на нѣкоя влекачъ съ шлепове, които пренебрежително го отминаватъ. А било е време, когао влекачи и параходи сжично правили икрамъ на този градецъ. Но кжде е оная животъ, оная търговия?

На каменното стѣпало на една отдавна затворена магазина, край Дунава, на припекъ, дреме грохналъ старецъ. Сѣкашъ символизира сегашнитѣ Никополъ:

— Забравенъ и задрѣмалъ градъ!...

Върѣки това, где съ радостъ, где съ неволя, живѣятъ си безропотно и спокойно жителитѣ на тоя градецъ, откъснати отъ свѣта. Чуватъ се само въздишки по хубавото и златно време, когао Никополъ е билъ въ пълнъ разцвѣтъ.

Живѣятъ си сега само съ споменитѣ и съ една задавена въздишка: — Ако Плъвенъ не бѣше противъ насъ...

Иди ги разубеждавай, че това е легенда. Мжчно!

Сѣга умовѣтъ на никополци сжично всецѣло заети съ желѣзницата, която ище се строи отъ къмъ Сомовитѣ. И чертаятъ планове: желѣзница. Мостъ надъ Дунава. Възелъ на сръдна и западна Европа съ Далечния изтокъ. Идете тогава се мѣрете съ никополци!

Но единъ възвоятъ иронично заболзва:

— Гладна кокошка просо сънува!

Пѣкъ никополци сжично и песимисти. Още мнозина отъ тѣхъ не вѣрватъ, че нѣкоя край Никополъ ище писне свирката на локомотива.

Казватъ, че това — желѣзницата, била залъгалка на кмета. Той е чистокръвенъ радикалъ. Добъръ и ентузиазиранъ човѣкъ.

Но като всички Божи люде и той

понѣкога изпада въ криволичка. Разбере ли, обаче, че гражданитѣ започватъ да роптаятъ противъ него и започне ли да му се подмѣта за бламиране, веднага измолва отъ м-ръ Костурковъ бригада за измѣрване на трасето. Дойде ли бригадата, вълнуващето се гражданство се успокоява и бламѣтъ е избѣгнатъ...

И хитрецъ е кметѣтъ на Никополъ. Сѣкашъ е ученикъ на нашия Миндилъкъ.

Неотдава напр., кучето на единъ отъ общинскитѣ съветници било отровено. Започнали се разправии. Гражданството се раздѣлило на две. Въпросѣтъ за отровеното куче се поставя на дневенъ редъ и въ общинския съветъ.

Виждайки, че е застрашенъ отъ бламиране, кметѣтъ назначава двама отъ противницитѣ си въ нѣкаква комисия и съ най-новия общински фаетонъ ги откарва на разходка до едно отъ близкитѣ села... Така, той ги спечелилъ и се спасилъ отъ бламъ.

За да подчертае, че е убеденъ блокаръ, кметѣтъ е заповѣдалъ една отъ градскитѣ чешми да бжде боядисана съ цвѣтоветѣ на четиритѣхъ блокови партии.

Надъ чешмата има поставенъ надписъ: „Водата не е да пиене“. Отъ това гражданитѣ заключаватъ — че всички работи на блока сжично такива!

Все пакъ, макаръ че градецѣтъ е дѣлбока и забравена провинция, не е чакъ толкова загубенъ! Не е лишентъ и отъ събития. Напр., освенъ разнитѣ „театри“, циркове, факири и прочее, за голѣмо събитие въ града се смѣта: всѣки новодошълъ чиновникъ, нѣкое куче, ако премине по главната улица съ възрадно теняке и пристигането на държавния валякъ... До скоро голѣмо събитие за Никополъ сжично били бригадитѣ по постройка на желѣзницата и пристанището, но поради честото имъ посещение, гражданитѣ сжично свикнали и тѣ не имъ правятъ вече впечатление.

Върѣки всичко никополци сжично дѣлбока въра, че — Никополъ ище бжде и пребжде. Дай Боже!

Донъ Карлосъ.

Дѣлото по НИКОПОЛСКАТА КОСПИРАЦИЯ

Ще се разглежда въ Плъвенъ. — Какъ е разкрита войнишката комунистическа ядка. — Ко е организатора. — Подготовката за нова революция

Отъ четвъртъкъ, 15 т. м., въ Плъвенъ ище се разглежда отъ областния воененъ сждъ дѣлото по

разкритата комунистическа организация

въ никополската колоездачна дружина.

Като обвиняеми сжично призвани 18 души войници начело съ подофцера Дило П. Диловъ отъ с. Крушовица, плъвенско, организаторъ на комунистическата ами-ядка. Освенъ тѣхъ като обвиняеми сжично привлечени Филипъ А. Бързаковъ, фотографъ отъ Никополъ, и Борисъ Божиновъ, адвокатски кандидатъ въ Плъвенъ.

Споредъ обвинителния актъ на областния воененъ прокуроръ, къмъ края на миналата година въ никополската колоездачна дружина е била създадена

войнишка комунистическа ядка,

основана и ръководена отъ подофцера Диловъ. Преди това, той влѣзълъ въ връзка съ фотографа Бързаковъ, който му далъ инструкции по съставянето и ръководството на ами-ядката.

Само за нѣколко дни Диловъ

успѣлъ да органира най-вѣрнитѣ си другари, по бѣждение комунисти, редницитѣ Павелъ Василевъ, Григоръ Анайотовъ, Ив. Неновъ и Иото ойчевъ, на които като обяснилъ задачитѣ, целитѣ и предназначението на това организиране, губедилъ, че такива

ами-ядки имѣзече въ цѣлата смия

и че въ една ва революция, която била неизжна и близка, властѣта шѣла цѣло да бжде взета отъ комунитѣ.

Нѣкои отъ аствующитѣ въ конспирацията би решили дори, въ случай, че бѣтъ открити, да забѣгнатъ и да разуватъ

разбойничеса банда въ бална.

Въ началотоа тази година на стената на е отъ казарменитѣ помѣщеницило написано: „Да живѣе Рн“. Надписѣтъ билъ забелѣзанъ отъ командира на дружината иедъ разследване се установилъ че билъ написанъ отъ редницѣ Цани Йорговъ и Григоръ Анайотовъ. При разпита Йорговъ обшилъ имената на войници които влизали

Чествуване паметѣта на Патю Чорбаджи

Утре, недѣля, въ с. Видраре, тетевенско, ище се отпразнува четиридесетъ годишнината отъ смъртъта на голѣмия мѣстенъ деецъ отъ преди освобождението Патю Чорбаджи.

Както е известно Патю Чорбаджи бѣше сжденъ заедно съ апостола Василъ Левски отъ чрезвичайния сждъ на Али Сайбъ паша и бѣше оправданъ, а неговитѣ братя Фило и Йосифъ п. Петрови, както и зегъ му Вуто Петловъ бѣха осждени на вѣчни окови и изпратени на заточение въ Диарбекиръ.

Патю Чорбаджи е написалъ историята на гложенския манастиръ „Св. Георги“, основалъ е гр. Орхание и е възпѣтъ отъ народния епосъ. Той е спасилъ отъ бѣсилка много българи провинени предъ турскитѣ власти, а следъ освобождението е билъ избранъ народенъ представител отъ Орхание.

Въ селото е образуванъ комитетъ за чествуване неговата паметъ, а министерството на народната просвѣта е наредило учащитѣ да взематъ участие въ празненството.

Следъ литургията, която ище се отслужи, ище се държатъ речи въ селото отъ бившия министъръ на народната просвѣта г-нъ Стоянъ Омарчевски, отъ писателя Стилианъ Чилингировъ и отъ г. Найденовъ Патевъ, внукъ на покойния.

лия — около 3800 декара — въ селата Писарово 3000 дек., Махлата 200 дек., Горни и Долни Джбникъ по 100 декара.

Голѣмото нещастие край девети кварталъ

Затрупанитѣ деца. — Петъ отъ тѣхъ починали

Въ четвъртъкъ, привечеръ, около 15 деца — циганчета играели по стрелбището край девети кварталъ. Подгонилъ ги циганина-катунаръ Мирчо Станевъ, 38 годишенъ и десетина отъ децата залегнали въ една яма подъ самото стрелбище.

Внезапно единъ голѣмъ пластъ прѣстъ се откъртва и затрупва десетѣтъ отъ децата, Станевъ и каруцаря Божинъ В. Стойчевъ отъ осми кварталъ, който по това време копалъ прѣстъ.

Притичватъ се граждани, а малко по-късно група войници и пожарникари, които започнали разравянето на прѣстъта.

Петъ отъ децата заедно съ Мирчо Станевъ били изровени мъртви, а останалитѣ деца съ каруцаря Стойчевъ тежко контузени. Децата сжично на 8, 9 и 10 години. Изчислено е, че падналата прѣстъ е била около 15 тона.

Състоянието на посѣвитѣ

Какво количество рапица е засѣта

Споредъ бюлетина на земеделската катедра, състоянието на посѣвитѣ, върѣки непостоянното и неблагоприятно време, се развиватъ добре. Първиятъ снопъ ечемикъ се очаква да падне не по-рано отъ 5 юлий.

Състоянието на рапицата е сжично добро. Тази година има засѣта рапица само въ Плъвенска око-

НАШИТЪ ФИНАНСОВИ ЗАКОНИ

Не за пръв път сж посочвани някои от характерните особености на данъчната ни система, респ. на нашият фискални закони и то особено след като в стопанския живот зацари безредие то на сегашната небивала по размери криза. Напоследък дори се се посочи в нашият ежедневен печат, че България има едни от най-обременителните и тежки данъчни закони, стигащи до конфискация. Много добре се разбира, че държавата има нужда от средства, че тя трябва да живее въпреки всичко и с цената на жертви от всички, но не може да се разбере, защо именно това трябва да става за сметка на доходи и приходи под всякакъв минимум.

За да не бждемъ голословни, ще приведемъ за примър новия законъ за данъка върху приходитъ и последиствата от него, най-вече въ селото. Въ връзка съ сжщия законъ тръбваше всъки, който има приходи от каквито и да било занятия (въ смисъла на закона), както и от наемъ на жилища, да подаде декларация за облагане съ данъкъ върху приходитъ от съответния източникъ. При голъмата неяснота на закона, отъ една страна, и при липсата на компетентна общинска администрация (декларациитъ се подаватъ въ общинскитъ управления), отъ друга страна, отъ само себе си се разбира, че законътъ остана въ голъмъ масшабъ неясенъ и неразбранъ за голъмата маса отъ селяни. Това едно.

Друга несъобразностъ и грубо потъпкване началата на една данъчна система, отърсена отъ неведъжитъ на автократизма, е неравномерността на данъка, която взема конфискационенъ характеръ. Така, за приходи отъ наемъ на жилища се налага данъкъ въ размеръ най-малъкъ до 200 лв. Какво е, обаче, фактическото положение? Въ село жилище подъ наемъ търсятъ, ако не единствено, поне обикновено нъколко учители (до колкото ги има!), и съвсемъ малъкъ брой дребни занаятчи. Знае се какъвъ може да бжде наемътъ, като се има предъ видъ, че въ провинциалнитъ градове той далечъ не надминава отъ 200—300 лв. за обикновена мобилирана, или полумобилирана стая. Значи, за малкото и глухо село той е два и три пъти подолу, отъ 60 до 80 лв. и при най-добрия случай отъ 80 до 100 лв. Срѣдно взето, за единъ месецъ 80 лв. или годишенъ наемъ до 1000 лв. най-много. Като се прибави къмъ това и обстоятелството, че въросниятъ наемъ не се получава повече отъ 5—6 месеца, защото наемателтъ ще напусне било по капризъ, било по необходимостъ, значи наемътъ далечъ не остава толкова, колкото се предполага, а наполовина — 450 до 500 лв. Отъ тѣзи доходи (?) държавата взема 150—200 лева (тукъ играе роля свободното усмотрение на финансовия органъ!) и то предварително, макаръ, че наемателтъ може да не е платилъ за 3—4 месеца. Положението още

повече се усложнява, като се изтъкне, че мнозинството отъ данъкоплатцитъ сж въ пълно невъведение по въпроса, санкциитъ за което сж тройния размеръ на данъка.

Какво е заключението отъ изложеното, което, споредъ насъ, е самата действителностъ? — Държавата взема отъ предполагаемия приходъ на охлузения селянинъ 30—40% въ форма на данъкъ.

Пита се, къде е смисълътъ на подобна сметка? Дали чрезъ това не разколебава вѣрата въ държавата, „безпристрастния“ суверенъ надъ гражданитъ, която е призвана да осъществява идеята за доброто и справедливостта?

Ние сме повече отъ убедени, че въпросния законъ за данъка върху приходитъ е грубо несправедливъ, особено за селата, и като такъвъ, той на ще донесе гонимитъ резултати, най-вече относно приходитъ отъ наеми на жилищата. Къмъ този сжщественъ аргументъ, като се прибави и това, че имаме материално двойно облагане на единъ и сжщъ обектъ — веднъжъ съ данъкъ сгради, втори пътъ съ данъкъ върху приходитъ отъ наемъ, картината става още по-мрачна.

Когато подигаме горния въпросъ, ние искаме да обърнемъ вниманието на отговорнитъ фактори и върху една друга страна на засегнатата материя.

Нашето финансово законодателство, давайки преднина на косвеното облагане, като включва обекти на крайната и неизбежна консумация, фактически облага потечно дребнитъ сжществувания, каквито сж днесъ нашиятъ селски домакинства, които съ своята многолюдностъ понасятъ най-осезателно въпроснитъ данъци. Така че! косвенитъ данъци взематъ характеръ на лични, поголовни тяжести, които сж най-несправедливи и най-отричани отъ теорията на данъчното право. Следователно, повече отъ наложителна се явява нуждата отъ една коренна, цѣлостна реформа на данъчната ни система, като се даде преднина на лично-подоходнитъ и имотни данъци, а косвенитъ да служатъ като корективъ и допълнение на първитъ. Само по този пътъ може да се потърси и намѣри ключътъ на голъмитъ и малки социални конфликти, резултатъ отъ които е и днешната бушуваща криза. Приходнитъ данъци, за които бѣ речъ по-горе, трѣбва почти изцѣло да се изоставятъ като изживѣли времето си, не държачи сметка за много сжществени моменти въ частното стопанство (главно личната задължителностъ на данъкоплатеца).

Тази реформа е единъ тревоженъ викъ за момента, въ който се намираме. Времето, въ което живѣемъ е пълно съ остри противоречия и то зове всички, а най-вече заможнитъ къмъ жертви за спасение на държавата.

До кога консулитъ ще спятъ? Боянъ Брунковъ.

Рекламата въ „Северно Ехо“ постига целта си.

АКО ГРЪШИМЪ, ПОПРАВЕТЕ НИ

Преди нъколко дни единъ столиченъ ежедневникъ писа за болшевиизма и носителитъ му.

Той намира, че открититъ му носители не сж тѣй опасни. Опасни сж въ сжщностъ онѣзи представители на буржоазния строй, които подъ разни благовидни форми работятъ за него, че го насаждаатъ.

— Не е опасенъ болшевикътъ, който преповѣдва отнѣмане на частната собственостъ; опасенъ е буржоазния представител, който подъ предлогъ, че върши „бързи и смѣли реформи“, внася такива смущения въ частното стопанство, че го разоравя и отчайва стопанинътъ, който е готовъ да възприеме болшевиизма, съ надежда, че ще подобри положението му.

Не е ли това право? Преди години като разглеждахме нъкогашната дружбащина и дѣлата на наследницитъ ѝ, казвахме:

— Дружбащината мина и замина, но тя си повлече и остави царулитъ; сега съ тѣхъ ходятъ други „носители на редъ и законностъ“, които подъ различни предлози вършатъ нейното разрушителното дѣло.

Спомнямъ горното за да посоча на единъ печаленъ фактъ:

— Миналата седмица въ единъ мѣстенъ вестникъ, нашъ човѣкъ на перото, разправя такива гадости за столицата ни, каквито разправяше Стамболийски въ днитъ на крайната си самозабрава. Стамболийски говорише за „Содомъ и Гомора“, за да оправдае лудоститъ си.

Но когато ви говори съ сжщия езикъ единъ човѣкъ, който ужъ се смѣта противникъ на демагогията, и то 10 години следъ смъртта на Стамболийски, не намирате ли, че той върши по-голѣмо зло?

Може въ София да има леки нравы, може да има непочтени личности — но само това ли е София? Не е ли тя гордостта ни, не сж ли тамъ хората на науката ни, най-голѣмитъ ни паметници и пр.

Чехитъ се гордѣятъ съ златна Прага. Нима въ нея нѣма хора съ отпуснати нравы, или чехитъ сж по-глулави отъ насъ та виждатъ само хубавото на Прага?

Нима въ Парижъ нѣма въ стократна доза отрицателнитъ качества на София — четохте ли нѣкой французинъ, па билъ той интернационалистъ, да си по-злъчъ върху Парижъ? Та кой не знае, че Парижъ е гордостта на Франция?

Смѣтнахме за свой дълъгъ да изтъкнемъ болшевиизма на единъ ужъ божемъ улегналъ, зрѣлъ човѣкъ и недогледността на единъ мѣстенъ вестникъ.

Да не забравяме недостатъцитъ на родното, но да сждимъ като имаме въ предвидъ онова, съ което изпѣква...

Бориславъ.

Г-ца Таня д-ръ Ст. Сиромасова

и Г-нъ професоръ Томи Томовъ

СГОДЕНИ

Плѣвень

5 юний 1933 год.

София

Български Народенъ Морски Сговоръ

— Плѣвенски клонъ —

ОБЯВА

Управителното тѣло на клона урежда за 11 пѣтъ **детска морска колония** въ собствено здание въ с. Галата, варненско. Приематъ се деца съ примѣрно поведение отъ града и селата на окръга на **възраст отъ 7—14 години**.

Желающитъ да подадатъ обгербвано заявление до председателя на Б. Н. Морски Сговоръ — Плѣвень, площадь „Свободата“ № 30, придружено съ следнитъ документи:

1. Бележка отъ училището за поведението и успѣха на детето;
2. Бележка отъ градския лѣкаръ, че детето има нужда отъ морско лѣтуване и може да бжде прието въ колонията на Б. Н. М. С.;
3. Удостоверение отъ санитарнитъ власти въ града или въ селото, че детето въ дома си нѣма заразителна болестъ.

Приегитъ децъ сж длъжни да си набавятъ следнитъ вещи: 1) Едно чернафосано одеяло за завиване; 2) едно одеяло за постилане; 3) чернафъ за кревата; 4) възглавница; 5) зебелинъ човалъ 1'80 м. на 1 м.; 6) една горна дреха; 7) едно канче за вода; 8) два чифта юлни дрехи; 9) едни бански гаши; 10) една бѣла платнена шапа за плажа; 11) кърпа за лице, четка за зѣби и сапунъ; 12) чка за обувки; 13) три кърпи за носъ и 14) едно куфарче за гонитъ вещи.

Всички вещище бждатъ отбелязани съ инициалнитъ букви на детето и №-ра.

Въ колонията не се приематъ болни деца, а само слабѣтливи, анемични и въобще такива, за които лѣкарътъ ще даде бележка.

Таксата за 1 дневно лѣтуване е 1600 лева, за едно съ всичкитъ разности.

Заявлениата задно съ таксата се приематъ отъ 12—25 юний 1933 год. въ канцеларията на клона, при банка „Търговия и Кредитъ“, срещу паметника на свободата, отъ касиера Василъ Петровъ, а въ негово отсъствие въ манифактурния магазинъ „5-ко“ срещу паметника на Петко Д. Петковъ.

Заминаване отъ Плѣвен. ж. п. гара на 9 юний въ 6 часа следобѣдъ; връщане отъ Варна 8 августъ сутринта.

Забележка! Приематъ се заявления и за втора смѣна. **Втори съобщения нѣма да се даватъ.**

гр. Плѣвень, юний 1933 год.

Отъ управлението на клона.

За сезона

Въ склада за платове на фабрика **НЕДЕВЪ & САРЖИВАНОВЪ**

(срещу Музея)

се пуснаха и действителни фабрични цени най-модерни камъни, цвѣтни и черни английски типъ, спортни, прдесюта, дамски и мжжки и шантунгъ за дамски рокли платове.

Цеала, килими и килимчета.

ДАМИ, ЕВТИНО И ПРАКТИЧНО!

За лѣтния сезонъ се изработватъ най-удобни и модерни СНАДЕЛКИ, готови и по поръчка въ **общарница „УСПѢХЪ“** на Пенч Петковъ, срещу окръжния сждъ.

ЛЮБОВТА НА МАЙКАТА

Новела отъ Филь Олувъ.

Ганго и Дирне бѣха щастливи. Той обработваше своето оризице край брѣга на Гангъ; тя бѣ неговата красива, нежна и любеща жена. Еднажъ, когато Дирне слѣзна до рѣката за вода, видъ я единъ пълководецъ на Великия Могулъ, на връщане отъ ловъ. Необикновената хубостъ на Дирне запали воина и той — безъ да обръща внимание на молбитъ на жената — я качи на коня, напръки седлото, и замъкна плячката въ планината.

Ганго тръгна да дири жена си, ала нийде не я намѣри.

Смрача се, но още не се прибираше и — ужасенъ — започна да вѣрва, че е изгубена безвъзвратно. Неподвижно седѣше той сума дни

и ноци предъ вратата на своята къща, съ погледъ втренченъ къмъ рѣката, край която — тѣй ненадейно — изчезна неговото земно щастие. Когато напаконъ гладътъ го откъсна отъ мѣстото, той нѣмаше сила да влѣзе въ осиротѣлата си къща и пое да скита по свѣта, като оплакваше сждбата си и съ надежда да наиде безследно изгубената си съпруга.

Печално и напусто се нижаха седмици, месеци и години предъ тжгуващия. Хорското състрадание му даваше подслонъ и милок храна, отъ която той се нуждаеше да живѣе, да тжгува, да дири безцелно и — въпрѣки отчаянието — още да се нада. Той излѣ своята злочестина въ пѣсенъ и — пѣйки тая пѣсенъ — спечелваше сърдцата на добритъ хора. Наистина, никой отъ тия, що той срѣщаше, не бѣше въ състояние да му помогне, ала Ганго четеше въ тѣхнитъ очи състрадание и това му струваше нови

сълзи и нови надежди. За какво? И той не знаеше.

Минаха се отъ оня печаленъ день четири години. Една вечеръ Ганго вървѣше край оградата на една градина, пѣещъ своята пѣсенъ. Отведнажъ му се чу, че го вика нѣкой. Той замлъкна и се вслуша, но освенъ лекия шумолъ на листата отъ клатещия ги вѣтъръ нищо не дочу. Пое натамъ и пакъ запѣ, но сега (тоя пътъ ясно) чу „Ганго!“

Това не бѣ вече измама. Ясно се суваше гласъ — и то чий?

— Дирне!

— Ганго!

Пълни отъ съмнение, радость, плачъ и тържество прозвучаха зовѣтъ и отговорътъ. Треперящъ отъ вълнение, Ганго отиваше насрещу възшебния гласъ и отведнъжъ надъ ушитъ му се чу: „Ганго!“ Две мекки, мургави рѣце обиха неговата шия и неизказано зарадваия скитникъ устреми очи къмъ бликналиятъ въ сълзи край на своята Дирне. Съ тоя погледъ двамата си казаха,

че у всѣкого е жива любовта,

че единия тжгу за другия.

Не преструва а срамъ прежсваше думитъ нДирне, когато му разправяше за оаята злочестина, какъ умразникъ я грабна, направи затворница жертва на неговата страсть.

— А сега ти свободана!

— Откакъ ти родихъ дете — той не се бой, ще побѣгна.

Държачъ рѣката на Дирне, Ганго не преставаше да я гледа въ голѣмитъ сияещъ черни очи, които той отъ колѣе бѣ видѣлъ. Но когато тя поменза детето и двамината сведоха ни. Не съмнение раздвижи неговата душа, а страхъ и печаль. Тоя въ съюзъ му донесе нова злочестина. И току-що ликуващитъ — злакаха...

— Иди въ Ярнатъ и запитай оракула. Невъзможно е да нѣма изходъ отъ наше нещастие. Ние страдаме, но нѣме се провинили. Когато Дирне мълвеше тия думи, откъмъ блжитъ хрсталаци

притърча до нея една прелестно момиченце и погледна въпросително чуждия човѣкъ. Ганго погали детето по главичката.

— Да идемъ при браминитъ, — молѣше я той.

Дирне взе детето на рѣце и тръгна следъ мжжа си къмъ ягернатскитъ храмове.

Сждията ги изслуша и, докле Ганго говорѣше, строго се втренчаваше въ тия, що се тжжаха. Сетне попита за детето, което отъ страхъ се криеше задъ майка си, Дирне пое кждросото момиченце, що се дърпаше, и го показа брамину.

— Изслушайте моето решение! — започна свещеникътъ. — Отъ тебе Дирне, азъ снимамъ всѣка вина, защото вървамъ на думитъ си и на свидетелствуването на Ганго. Пъкъ и ти щомъ намѣри мжжа си, се върна при него, сиромасхтъ... Зату турямъ край на твоята злочестина, но искамъ унищожаването

Регулиране на наемитъ, като финансова проблема

(Специална кореспонденция на „Северно Ехо“)

Берлин, юний 1933 год.

След като години наред въ насъ се прилагаше сабодната система за регулиране на наемитъ въз основа на принципа за „свободното търсене и предлагане“, напоследък се разглежда въ камарата единъ законопроектъ за нормиране на наемитъ, но не като генерална мърка, а като такава, която да засегне само малкитъ жилища съ по две стаи и магазинитъ въ по главнитъ улици на столицата и по-големитъ градове на царството. Даването подобно разрешение на единъ въпросъ отъ кардиналната важност, не ще даде никакъвъ позитивенъ резултатъ, отъ полза за фискалъ и широкитъ народни маси, респективно за беднитъ и безработни наематели, които при днешната стопанска криза, трѣбва да бждатъ главната грижа на модерната държава.

Регулирането на наемитъ споредъ възприетитъ въ законопроекта начала, ще има за последиствие да онеправдае домопритежателитъ съ малки жилища за смѣтка на тия, които притежаватъ апартаменти, съ повече отъ две стаи. Независимо отъ това, въпросниятъ законопроектъ предвижда безконтролни облекчения и за такива наематели, — които фактически не се нуждаятъ отъ едно намаление на наема. При това положение, така приетия законопроектъ, ще стане единъ крайко несправедливъ законъ, безъ социална логика и смисълъ.

По тия съображения, въпросътъ за регулиране на наемитъ у насъ трѣбва да се третира (както и въ Германия) като неотложна финансова реформа, за помощта на която да се постигне не само едно облекчение на тежкото стопанско положение, на крайно беднитъ и безработни наематели, но същевременно и да се подобри оскъдниятъ доходъ на държавата. Въ Германия, известна като класическа страна на правото и модерното социално законодателство, проблемата за наемитъ е разрешена по твърде образцовъ начинъ, които би можалъ да намѣри широко приложение и у насъ.

Въз основа на специаленъ законъ всички давани подъ наемъ помещения въ Германия се облагатъ отъ 1924 год. насамъ съ 35.8 процента отъ сегашния наемъ, съ специаленъ данъкъ, известенъ подъ наименованието „хаузингшюеръ“, който отъ страна на държавата, респективно на финансовитъ власти се опрощава на беднитъ и безработни наематели. Така напр. ако единъ безработенъ, дребенъ търговецъ, занаятчия и пр. плаща 2,000 лева месечно наемъ, при мотивирано заявление му се опрощаватъ 35.8 процента отъ наема равни на 716 лева, при което до като се подобри положението му, той плаща само наема, хаузингшюеръ“, въ размѣръ на 1284 лева месечно.

По силата на сждия законъ, приходитъ отъ давани подъ наемъ помещения, или сегашнитъ

наеми, които срѣдно взето възлизатъ на 123.5 процента отъ мирновременния наемъ, се разпределятъ така, а именно:

- 22.5% печ. на домопритежателя
- 23.4% лих. на имот. и аморт.
- 23.0% за ремонтъ и поправки.
- 19.0% дан. „хаузингшюеръ“ върху уговорения (сегашния) наемъ

Всичко 123.5 проц. срѣдно за Германия.

Въпросниятъ данкъ въведенъ въ името на социалната правда, споредъ медицето на германскитъ финанисти, засѣга следъ войната единъ „дегственъ даначенъ обектъ“, който по едни или други съображения е останал до сега у насъ необложенъ. Когато обаче, се касе въпроса за спасяване на народа и държавата, когато самъ държавния глава дава примѣри, — достойни за подражание, правителството чашъ по скоро трѣбва да пристъпи къмъ прокарването на тая неотложна финансова реформа, като обложи и у насъ наемитъ поне въ размѣръ на 20 процента, общо за всички, давани подъ наемъ помещения. Въведането на тая важна реформа е отъ голямо социално и фискално значение, понеже резъ нея ще може да се облекчи положението на беднитъ и безработни наематели, а отъ друга страна ще е създадено единъ новъ доходенъ источникъ за консолидиране на държавния бюджетъ.

Благодаение на тая данъчна реформа, Германия можа да организира и най-образцовъ начинъ, борба съ стопанската криза, независимо отъ което осигури за редовни си бюджетъ единъ годишенъ ходъ около два милиарда златни марки.

Наредъ съ прокарването на тая неотложна финансова реформа у насъ същевременно ще трѣбва да се върши и въпроса за намаление хзвата на ипотечарния кредитна б до 7 процента годишно, что ще обезоружи домопритежателитъ да протестираатъ, противъ нейното осъществяване. За не се спъва строителната политика на страната, всички нови постройки подлежатъ на освобождаване отъ новото данъчно облага.

Като се има предвидъ, че всички домопритежатели, които до преди войната имаха ипотечарни задължения възлатни лева, които въ последствието изплатени съ обезценени книжки лева и реализираха по тоя начинъ грамадни печалби, тая вѣна финансова реформа, намира абсолютно оправдание за нейното незабавно въвеждане и у нѣ.

Д-р Н. Христовъ.

Дава се по наемъ добре мобелира стая въ центъра на града, рещу паметника на свободата. Савка редакцията.

Кжца съ юкани, солидна, новъ съ доходъ, на улица „Априло“ се продава на износна цена ради изселване. Документи ведга. Справка редакцията 1—3

на последицата отъ твоята престъпна връзка . . .

При последнитъ думи на сждията тутакси изчезна блаженната усмивка, що се появи на Дирне. Тя стоеше изтрѣпнала отъ страхъ и притискаше детето до гърди.

— Доволна ли си, Дирне? — запита сждията.

— Да, но моето дете?

— Твоео дете? Детето се ражда отъ любовъ; детето има баща и майка. А въ твойтъ ржце е плода на твоя позоръ!

— Да, но все пакъ е мое дете!

— Може би то е дете на твоеото тѣло, но не на сърдието. То е родено отъ насилие и грѣхъ и въ него е проклятието на твойтъ страдания . . .

— Не го проклинай, свети отче, то е мое дете — прекъсна Дирне сждията.

— И ти се боишъ за живота на това дете? Помисли, какво правишъ и говоришъ! Сладострастето, което хищникътъ е почувствувалъ,

предизвика въ тето сърдце отвращение и ненавня. Ти ненавиждашъ бащата на това дете, готова си да прокълнешъ спомена за него, а това дете е родено отъ него . . .

— Моето дете

— Твоео въжение е низко, както е низка ивоята постъпка. Ти си достойна бждешъ робиня на гребителя. Т маймуната обича своята рожбъ. Върни се тамъ, отдето си дошла. Ти никога не си обичала Ганго, кога не си тжгувала за него. Плъшъ? Не искашъ? Тогава нека зате детето или — сама иди подъ нъ. Това е моето решение.

Дирне, стоещо сега на колѣне, дълго времѣлува пълнитъ бузички, розовиустнички, въпросителнитъ очий и чернитъ кждрици на своето омиченце. Сетне подаде детето на Ганго и му рече „Убий ме“.

— Жено! — сече сждията, — луда ли си? Тбичашъ мжжътъ,

Селскитъ народенъ университетъ въ с. Пордимъ

Утре, недѣля, Селскитъ народенъ университетъ въ с. Пордимъ, плѣвенско, приключва четвъртата си учебна година. По този случай въ салона на пордимското читалище ще има литературно-музикално утро, съ нѣколко сценки изъ живота на училището.

Селскитъ народенъ университетъ, основанъ отъ благороднитъ г-жа и г-нъ д-ръ **В. Хаскелъ**, е една важна и много-голяма културно-стопанска придобивка за Плѣвенския край.

Основанъ преди петъ години, поставенъ въ началото подъ една безпощадна и незаслужена критика, университета можа да отбележи резултати, които удивляватъ вече всички. Въ него се даватъ солидни знания по домашно възпитание, къмъ привикване на единъ практиченъ и щастливъ животъ, отглеждане на земеделски култури и пр.

Дѣлото на г-жа и г-нъ Хаскелъ е благородно и велико. Четвъртиятъ годишенъ актъ съвпада съ юбилея на г. д-ръ Хаскелъ, който заедно съ своята съпруга вече четиредесетъ години работи въ полето на благотворителността и просвѣтното издигане на българското село.

Поздравявайки ги, ние имъ пожелаваме още дълги години здраве и животъ, за да могатъ все съ сждата енергия и ентузиазъмъ да творятъ културни блага и придобивки за България — тѣхното второ отечество.

съ когото дойде и се решаващъ да умрѣшъ въ развѣта на годинитъ си, за да спасишъ живия споменъ на твоя позоръ?

— То е мое дете! — тихо рече Дирне и падна на колѣне предъ олтаря. Единъ арабъ съ свѣтналъ мечъ се изправи до нея.

— Тогава умри, безразсждница н'една! — извика сждията.

Арабътъ метна на очитъ на Дирне червено сукно, прибра отъ врата ѝ косата и Дирне замрѣ въ очакване на удара . . .

Мечътъ на араба не се окървави. Когато очудената Дирне отвори очи, шомъ смѣгнаха превръзката, тя видъ отпреде си сияещи, благо спавящия я браминъ:

— Върви си съ мжа и вземи детето си. Ти си жена — създадена отъ Бога за утѣха на човѣчеството! Дарувай щастие и бжди щастлива! Твоео сърдце е живъ источникъ на вѣра, сила цѣломъ дрие.

„Подъ сѣнката на харема“

бѣ колосъ за нѣмия филмъ отъ рода на ориенталскитъ филми — той далечъ е надминалъ отъ извънредната музикална и говореща продукция на „Фоксъ“ 1933 год.

Магьосникътъ Чанду

най-забележителния филмъ презъ тази година. Надъ цѣлия свѣтъ е надвесена страшната опасностъ да бжде разрушенъ отъ смъртоноснитъ лжчи. **Кой ще го спаси?**

МАГЬОСНИКЪТЪ ЧАНДУ

разкрива приказни картини отъ Ориента. Зрителтъ е въвлеченъ въ едно действие пълно съ напъжение, драматизъмъ, любовъ и дивна ориентал. музика.

УЧАСТВУВАТЪ:
ИРЕНА УЕРЪ най-красивата жена на Алерика
ЕДМОНДЪ ЛОУ.

Величествена премиера отъ понеделникъ, 12 т. м., само въ **МОДЕРЕНЪ ТЕАТЪРЪ.**

Забележка: Дирекцията на театъра съобщава, че поради извънредно високитъ такси за афишно право, наложени отъ общината, за въ бждеще за филмитъ не ще бждатъ разлепени афиши нито плакарди изъ улицитъ. Фотографии и плакати ще се излагатъ само предъ д-во „Юнакъ“ на площада и на фасадата на театъра.

Плѣвенски модеренъ театъръ Б. А. Д. — Плѣвень.

ПОКАНА

Управителния съветъ на Б. А. Д. Плѣвенски Модеренъ Театъръ въ гр. Плѣвень, покана г. г. акционеритъ на XVI годишно събрание на 25 юний т. г. въ 9 часа предъ обѣдъ, въ помещението на дружеството за разглеждане на следния дневенъ редъ:

1. Изслушване отчета на управителния съветъ, за дейността на дружеството презъ 1932 г.
2. Одобрение „Баланса“ и смѣтката „Печалби и Загуби“ за 1932 год.
3. Освобождаване отъ отговорностъ Управителния съветъ и Постояното прискѣствие за отчетната 1932 год.
4. Избиране единъ членъ за управителния и трима членове за провѣрителния съвети, и двама тѣхни замѣстници.

За правоучастие въ събранието г. г. акционеритъ депозиратъ акциитъ си въ касата на дружеството, до денъ на събранието.

Отъ Управителния съветъ.

ДОКЛАДЪ

На провѣрителния съветъ на Б. А. Д. Плѣвенски Модеренъ Театъръ до XVI обикновено общо събрание на дружеството.

Господа акционери,

Съгласно Търговския законъ и устава на дружеството провѣрихме „Баланса“ и смѣтката „Печалби и Загуби“ и намирихме, че сж вѣрно извлечени отъ дружественитъ книги. Молимъ да ги подобрите и освободите отъ отговорностъ за дейността му презъ 1932 год.

гр. Плѣвень, 3 юний 1933 год.

Провѣрителенъ съветъ: А. Трифоновъ, Тр. Коновъ и Ил. В. Бояджийски.

БАЛАНСЪ

сключенъ на 31 декември 1932 год.

Каса	лв.	3,257.50	Капиталъ	150,000.—
Имоти		921,652.28	Резерв. фондъ	21,851.42
Депоз. Еф.		15,000.—	Кредитори	732,363.35
			Депозанти	15,000.—
			Печалби	20,695.—
		939,909.78		939,909.78

Пров. съветъ: А. Трифоновъ, Тр. Коновъ и Ил. В. Бояджийски.

Приятна изненада за българскитъ читатели!

По случай 15 годишнината отъ основаването на първото българско книгоиздат. „Хемусъ“ — София

до 15 юлий

КНИЖАРНИЦА „ХЕМУСЪ“ ПЛѢВЕНЪ

продава на крайно намалени цени

всички издания на книгоиздателството отъ основаването му до сега.

Плѣвенъ каталогъ на книгитъ се намира въ книжарницата.

Използвайте хубавитъ лѣтни дни въ четене на художествени, полезни и евтени книги!

Строители!

За най-хубави, здрави и трайни дъски, летви, греди, мартаци, посетете склада на

Георги П. Витановъ

на съръ-пазаръ, до хотелъ „Крушовене“.

Изработватъ се и дюшета. Цени неимовѣрно низки.

ХРОНИКА

Годешни. — Приятно ни е да съобщим, че дъщерята на нашия приятел и виден съгражданин г. д-ръ Ст. Сироманов — *Таня*, се е годила за проф. Томи Томов. Нашите сърдечни честитки и благопожелания.

Вънчавка. — На Св. Духъ в Пловдив се е вънчала сестра на нашия редактор Надя П. Попова, за г. Ат. Борисов от Карлово. Честито!

Гостуването на Евелина Холтъ. — Знаменитата кино-артистка Евелина Холтъ, която от една седмица пребивава в България, към края на идущата седмица ще гостува на града ни.

Едновременно с нейното гостуване в кино „Съгласие“ ще бъде представен филмът „Тримата, които искат да живеят“, в който тя играе една от главните роли. През време на антрактите Евелина Холтъ ще изпълни няколко нърски и български пьсни.

За пострадали села. — Назначена е комисия за констатиране загубите, причинени от наводнения в селата Аспарухово, Рибенъ, Кацамунца, Старосели и Ясенъ. Комисията е започнала оценките си от вчера.

Политическо събрание. — Утре, недѣля, 10 и пол. часа, в салона на д-во „Съгласие“ ще говорят на публично събрание министрите Ст. Стефановъ, Ст. Костурковъ и д-ръ Ат. Бояджиевъ.

Не отлагайте и на време платете абонамента си за в. „Северно Ехо“. Не ни поставяйте въ затруднение, а изпратете веднага абонамента си съ пощенски запис или препоръчано писмо.

Само така вие ще изпълните най-добросъвестно единъ дългъ на граждани и редовни четци на в. „Северно Ехо“.

За завещанията. — Отъ нотариата при тукашния окръженъ съдъ ни молятъ да съобщимъ, че извършване на завещания става само въ срѣда и сѣбота, а завѣрка на други актове въ останалитѣ дни до 5 ч. сл. обѣдъ.

Коневѣдна изложба. — Утре, недѣля, в с. Орѣховица, плѣвенско, ще се състои еднодневна коневѣдна изложба, организирана отъ тамошното коневѣдно дружество. На отличитѣ се стопани ще бъдатъ раздадени награди.

Общински. — По подаване на оставки сж разтурени общинскитѣ съвети на селата Радомирци и Ракита — луковитско. Нови общински избори сж насрочени за 5 ноемврий т. г.

Триет ергенчета — складъ на вълнени платове, за пролѣтния и лѣтненъ сезонъ получи най-модерни сезони платове, които по случай премѣстване въ собствения си магазинъ продава на неимоверно ниски цени. Личенъ нюансъ, индивидуално обаяние, изисканъ вкусъ!

За италианската писателка Фиуми. — Известната италианска писателка Мария Луиза Фиуми, която щѣше да посети града ни, си е заминала отъ Пловдивъ направо за Италия, понеже е била повикана телеграфически по неотложна работа. Писателката ще посети Плѣвенъ презъ есенята.

Гумени сандали „ВИМА“ търсете само въ магазинъ „МАША“.

Циркъ „Ревю“. — Отъ няколко дни въ града ни гостува първостепенния български циркъ „Ревю“. Циркътъ е комплектуванъ отъ най-добритѣ български и чуждестранни циркови артисти. Всѣка вечеръ нова грандиозна програма, разнообразявана отъ известния куплетистъ Джибъ и отъ свежитѣ и духовити вицове на клоунитѣ Ламбрино и Пепо. Всѣко посещение на циркъ „Ревю“ е едно истинско удоволствие за публиката.

Учителски курсъ. — Плѣвенското учителско д-во „Братя Миладинови“ урежда въ Плѣвенъ 15 дневенъ курсъ по пѣние и гимнастика, завежданъ отъ Борисъ Тричковъ и А. Димевъ. Курсътъ ще започне отъ 26 т. м. Записванията ставатъ въ кооперативната книжарница „Просвѣта“.

Въ паметъ на Сава Младеновъ. — На 21 т. м. въ Тетевенъ ще се чествува паметята на революционера Сава Младеновъ. На лобното му мѣсто въ мѣстността „Козница“ ще се отслужи панихида.

Учителски протестъ. — Плѣвенското околийско учителско д-во „Бр. Миладинови“ е изпратило протестна телеграма до министра на просвѣтата противъ учителскитѣ съкращения, предвидени въ новия проекто-бюджетъ на м-вото на просвѣтата.

Кредити за ж. п. линии. — Въ новия бюджетъ на министерството на жѣлѣзницитѣ сж предвидени кредити: за ж. п. линия Червенъ Брѣгъ — Тетевенъ 1,000,000 лв. и за новопроектираната ж. п. линия Сомовитъ — Никополъ 300,000 лв. Предвиждатъ се и 500,000 лв. за направа на пристанищния кей въ Никополъ.

Достатъчно е да видите изложенитѣ фотоси на фасадата на модеренъ театъръ, за да се убедите, че филмътъ, който ще се прожектира отъ понедѣлникъ — МАГЪОСНИКЪТЪ ЧАНДУ е наистина единъ необикновенъ ориенталски филмъ.

Едно обяснение. — Брѣстенскитѣ участковъ лѣкарь д-ръ Л. Русевъ ни изпраща едно писмо по поводъ историята съ „бѣсното куче“, изнесена въ малкия фейлетонъ за родното езиковно безсилие и невежество, печатанъ въ миналия брой на вестника.

Д-ръ Л. Русевъ обяснява, че телеграмата, която е получилъ, е гласяла дословно така: „Бѣсъ. Ухапанитѣ да се подложатъ на антирабично лѣчение“, а отъ канцеларията на окръжния ветеринаренъ лѣкарь му било телеграфирано: „На № 28. Огрицателно за бѣсъ. Ухапанитѣ да се подложатъ на антирабично лѣчение“.

Очевидно е, че телеграмата по същество е сгрѣшена и эле предадена на телеграфо-пощенската станция въ с. Брѣстъ. Осланяйки се на първата телеграма, която д-ръ Русевъ получилъ, той е изпълнилъ най-добросъвестно своя професионаленъ дългъ.

Сега се води следствие за да се установи, кой телеграфистъ е предалъ погрѣшно телеграмата.

Отъ нашитѣ читатели

Монополътъ съ синия камъкъ

Много граждани и селяни лозари питатъ: *защо цената на синия камъкъ не спадна*, като дойде въ ржцетѣ на държавата, т. е. като се монополизира отъ нея.

Дългъ миѣ, мисля, като търговецъ на синъ камъкъ да дамъ нѣколко пояснения:

Знае се отъ представителитѣ на английския, унгарския и др. марки синъ камъкъ въ България, че франко наше пристанище камъка струва около 6.20 лв.; мита, навло и др. берии до Плѣвенската гара още около 2.70 лв. или франко нашата гара 9 лв. кгр. нето.

На насъ, търговцитѣ, ни се предлага отъ представители на синъ камъкъ и вносителитѣ по цена 9 лв. кгр. франко нашата гара. Ние щѣхме да продаваме 9.20 — 9.30 лв. кгр. на едро, на бирели, или на дребно щеше да се продава най-много до 10 лв. кгр.

По простата причина, че синия камъкъ е монополъ и съ валутни ограничения отъ държавата ние, търговцитѣ, неможахме да внесемъ отъ Англия или другаде но мислихме, че държавата, поради бедственото положение на народа, нѣма да си сложи печалба, освенъ гореизложенитѣ разности и щѣше да продава синия

камъкъ най-много 9 лв. кгр. на дребно.

Въ този смисълъ преди единъ месецъ зем. катедра и зем. опитна станция биха градския барабанъ. Всѣки лозаръ, който искаше синъ камъкъ, можеше да отиде и се запише по цена 9 лева, като внесе по 5 лв. капаро и по 4 лв. при голучаването на всѣки килограмъ.

Но какво стана, всѣки вижда. Днесъ синия камъкъ се продава не отъ банката — държавенъ институтъ, а отъ общия съюзъ на земледѣлскитѣ кооперации, респективно неговитѣ клонове, по 15 лв. кгр. т. е. *петъ лева явна печалба!*

За насъ, търговцитѣ, има норми, преследвания, актове, глоби, конфискации, даже и затворъ, а за кооперациитѣ не. Питаме защо е това?

Това кооперативизмъ ли е или що? И кой взема печалбата отъ 6 лева на килограмъ?

Питаме голѣмитѣ кооперативни дейци: така ли се насажда кооперативната идея — чрезъ явенъ грабежъ отъ населението? — За това ли се гони търговското съсловие, за да могатъ свободно „кооперативнитѣ идеалисти“ чрезъ монополъ, по-сигурно да грабятъ българския народъ; това ли е стопанската политика на правителството; това ли сж най-после реформитѣ и облекченията на Народния блокъ? Това е явенъ грабежъ на народа — да бѣше поне за държавата!

Нека комисарството, ако има такова, да нормира синия камъкъ, за да види народътъ, че има кой да мисли за него.

П. Петровъ (търговецъ)

Пудра „Бѣлата Гълъбица“ и Кремъ „Краставиченъ“ сж последното сръдство за разхубавяване. Намира се само въ Санитарния магазинъ „БИЛКА“ на Н. КОЧЕМИТОВЪ

Търся подъ наемъ две стаи и кухня, по възможностъ съ алектричество, близо до фурна и чешма, изложение югъ, изтокъ и западъ. Предложения чрезъ книжарница „Хемусъ“.

Дим. Х. Димитровъ и г-ца **Мара Хар. Стефанова** **ЗЪБОЛЪКАРИ** приематъ и съ работнически книжки всѣко време. ул. „Александровска“ 107. Телефонъ № 129. ПЛѢВЕНЪ.

Продава се кжша съ дюкянъ на главната улица. Цена много износна. Справка редакцията за Б.

Презъ лѣтнитѣ дни колбасница „Напредкъ“ разполага всѣка вечеръ съ съвършено прѣсно мешено, всички видове пастарми, кайзери, филета, бѣлове, обикновена пастарма (35 лв. кгр.) и винаги хубави и прѣсни суджучета, собствено производство. **Цени най-конкуреентни!**

ЗЪБНИЯ ЛѢКАРЪ **Борисъ Нв. Гешевъ** купува всички видове златни монети и пендари при най-високъ курсъ.

Д-ръ Ник. Шиваровъ СПЕЦИАЛИСТЪ ушни, носни, гърлени и очни болести се премѣсти въ София, ул. Мария Луиза 46. Приема отъ 2 до 5 часа.

Още нѣколко дни остава поради голѣмия успѣхъ

ЦИРКЪ „РЕВЮ“

Отъ днесъ нова грандиозна програма

1) Глобуса на смъртъта, 2) Човѣкъ змия, 3) Гладнатори-неподражаема гимнаст., 4) Нови балети отъ Доу Давидсонъ, Иренъ анд Жими, Китти Фолли, сестри Добричъ и Б. елла Поля.

Новъ комиченъ репертуаръ отъ известния куплетистъ **ДЖИБЪ** и популярния клоунъ **ЛАМБРИНО & ПЕПО**

Нови РЕВЮ-КОМЕДИИ съ танци и други

ЦЕНИ: Резерва 25 лв., I мѣсто 21 лв., II мѣсто 16 лв., III мѣсто 10 лв., IV мѣсто 8 лв., галерия за ученици и войници по 5 лева.

Посетете масово цирка. Начало 9 1/2 ч. вечерята. **Отъ дирекцията.**

Краве масло за чай по 60 лв. кгр.

винаги прѣсно, продава държавния заводъ „Клементина“. Гржчкитѣ се изпълняватъ веднага. **Приматъ се и по телефона.**

Чувствувашъ ли се слабъ и наразположенъ, яжъ баница!

Въ реномантата бюрекчийница „МАКЕДОНИЯ“

ще намѣрите вска сутринъ **ЕКСТРА БАНИЦА**, приготвена съ чисто краве масло, мекици и винаги прѣсно и кисело маѣко.

Всички до едиъ къмъ бюрекчийница **Македония**

ВАЖНО за КОЛАРИ!

Продавае 15,000 наплати и 10,000 спици граичови, изработени преди две години на онкурентни цени.

Спозумение: циглена фабрика въ с. Садовецъ — луковитско, на **ПЕТЪРЪ ВЪЛКОВЪ & БАНИО БОЯДЖИЕВЪ**, телефонъ 1.

Опийайте папироситѣ „ЕНИДЖЕ-ВАРДАРЪ“

I-во и III-то Новиятъмбалажъ — специални хармани!

СКЛАДЪТЪ

на текстилната фабрика

„КИЛЪШКА ДОЛИНА“

А. Д. ПЛѢВЕНЪ се премѣсти до Народната Банка.

Купувамъ и извъ употребление, златни прѣни, гивни и разни скъпоценни камани: брилянти, диамантразни стари монети и други фини. Коста Златаревъ, срещу Н. Банка.

За новитѣгражданки. Първото слѣне е най-полезно! Първиятъ тоалетъ е най-цененъ! И тази година само санитарния маганъ „БИЛКА“ достави специално за абитуренткитѣ гървия имъ кузметичен тоалетъ!

Всички въ мизинъ „БИЛКА“.

Кооперативна птница „Изгрѣвъ“ Плѣв. № 104.

Искате ли ЗДРАВИ И ЕЛЕГАНТНИ ПЛОВДИВСКИ ОБУВКИ,

посетете новия магазинъ на

К. З. Болашъковъ Бивше помѣщение на Франко-белгийска и Балканска банка.

Продава се кжша въ VI кв. съ 320 кв. м. дворъ — стара постройка. Споразумение Лазаровъ и Кънчевъ, площадь „Свободата“ и сладкарница „Съгласие“, срещу общината.